

SOS-magasinet

UTGITT AV SOS-BARNEBYER / NR 2 • 2016

NYTT HJEM TIL BARN PÅ FLUKT **SIDE 11**

NEPAL ETT ÅR ETTER **SIDE 12-14**

FRA BESTEMOR TIL SUPERMAMMA **SIDE 17**

TEMA

KAMPEN MOT VOLD

SIDE 4-9

**SOS
BARNEBYER**

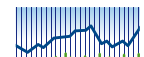
Et trygt hjem for alle barn

Takk for engasjementet fra våre
HOVEDSAMARBEIDSPARTNERE:

ULSTEIN®

SKAGEN
Fondene

HÖEGH AUTOLINERS

WRIGLEY

OBOS

Møller Gruppen

aktiv.

Vi takker for støtten fra våre
HOVEDBIDRAGSYTERE:

Norad

FAGFORBUNDET

**STIFTELSEN
BALDER**

SOS-BEDRIFTSPARTNERE

- Apollo
- Espira Gruppen AS
- DIPS ASA
- Mercuri Urval
- Prosafe AS

Takk til våre partnere. Sammen med dere
bygger vi langsiktige, stabile samfunn hvor
barn har en fremtid.

For mer informasjon, kontakt
Linda Cecilie Dale.
Telefon: 23 35 39 00
E-post: bedrift@sos-barnebyer.no

2 | LEDER

Familien må være en trygg havn

Familien skal være et sted hvor man kan føle seg trygg.
Men for millioner av kvinner og barn er virkeligheten
dessverre en annen.

Familievold er en av de viktigste årsakene til at barn flytter fra familien sin og
søker tilflukt hos andre. Selv om den fysiske volden ikke alltid rammer barna
direkte, vil det å være vitne til vold over tid ha like store konsekvenser for barna
det gjelder.

Barn er avhengige av familien sin, og har ofte ingen andre å søke støtte hos.
Dermed kan vold i familien føre til en konstant følelse av frykt, og denne psy-
kiske volden kan være minst like alvorlig som den fysiske.

Skal vi lykkes i kampen for å gjøre familien til en trygg havn, må vi alle ta et
ansvar. I SOS-barnebyer forsøker vi å gjøre vår del, gjennom egne programmer
der vi hjelper kvinner og familier der vold har blitt en del av hverdagen. Noen
steder må vi endre et lovverk som tillater vold mot kvinner. Andre steder jobber
vi for å endre en gjenstridig kultur der det er sosialt akseptert å slå sin kone.

Trygghet begynner i familien, og for SOS-barnebyer er innsatsen mot vold
en viktig del av arbeidet for å sikre barn en trygg oppvekst i familie. Nå må
vi må sette likestilling og voldsbekjempelse høyt på den politiske agendaen.
Kvinner har rett til et liv uten vold, og barn har krav på en oppvekst uten frykt
og overgrep. Et godt liv begynner med en god barndom, og sammen kan vi
hjelpe flere barn til å få en bedre start på livet.

« Kvinner har rett til et liv uten vold, og
barn har krav på en oppvekst
uten frykt og overgrep. »

Svein Grønnern
SVEIN GRØNNERN
generalsekretær

SOS-magasinet utgis av Stiftelsen
SOS-barnebyer Norge, Mariboes gt. 13,
Postboks 733 Sentrum, 0105 Oslo
Telefon: 23 35 39 00
E-post: sos@sos-barnebyer.no
Ansvarlig redaktør: Svein Grønnern
Redaktør: Thomas Hansen

Design og layout: IteraGazette
Trykk: Color Print AS
Opplag: 95 000
Forsidefoto: Katerina Ilievska
Red. avsluttet: 13.05.2016
Kontonr.: 8380 08 73730
www.sos-barnebyer.no

ECUADOR

3

Mange mottok hjelp i Portoviejo etter jordskjelvet.

Hjelpemannskaper tar fatt på oppryddingsarbeidet i Portoviejo.

– Gir omsorg og beskyttelse etter jordskjelvet

Omsorg og beskyttelse til barn som er rammet, er
førsteprioritet i SOS-barnebyers nødhjelpsinnsett
etter jordskjelvet i Ecuador. I tillegg bidrar vi til det
generelle nødhjelpsarbeidet.

Flere enn 600 mennesker er bekreftet
omkommet etter jordskjelvet i Ecuador
i april. Flere tusen er skadet, og flere
hundre tusen har behov for hjelp. SOS-
barnebyers nødhjelp har i hovedsak rettet
seg mot barn som ble separert fra forel-
drene sine, og barn som enten har mistet
sine omsorgspersoner eller står i fare for
å gjøre det. SOS-barnebyer etablerer også
trygghetssoner der barn får muligheten
til å leke, hvile og oppleve en mest mulig
normal situasjon.

SOS-barnebyer bidrar også med husly,
mat- og vannforsyning, utdeling av klær,
medisiner og andre nødvendigheter i
samarbeid med myndigheter og andre ak-
tører. Vi vil også bidra til gjenoppbygging
av hus og bygninger.

INGEN SKADER I BARNEBYENE

SOS-barnebyen i Esmeraldas ble evakuert
rett etter jordskjelvet på grunn av tsuna-
mivarsel. Det ble ingen tsunami, og alle
barn og voksne er nå tilbake i barnebyen.

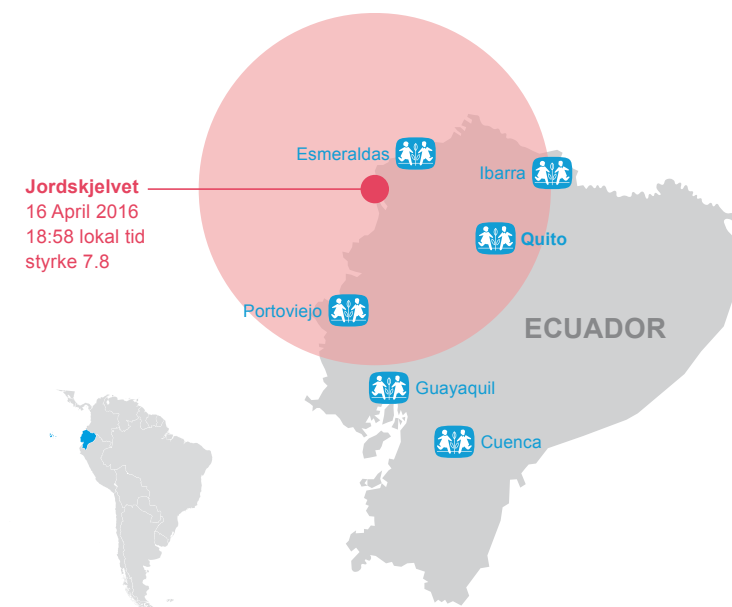
Portoviejo er den byen som er hardest
rammet etter jordskjelvet, men ingen av
barna eller familier i våre program er ska-
det. På grunn av store materielle skader vil
forsyninger av vann og mat være nødven-
dig. SOS-barnebyer vil bidra i arbeidet med
å gi trygghet og omsorg til barn, samt gi
barn og deres familier med mat, vann og
andre nødvendighetsartikler.

Heller ikke i Guayaquil er det meldt om
skader på barn eller barnebyer. Store skader
på infrastruktur kan gjøre nødhjelpsarbei-
det i området vanskelig. Både i barnebyene

og familieprogrammene i Quito, Cuenca og
Ibarra er alt bra med alle.

SAMARBEIDER FOR BARNA

SOS-barnebyer i Norge samarbeider tett
med SOS-barnebyer i Ecuador, og det er
naturlig å bidra økonomisk til hjelpear-
beidet. SOS-barnebyer har god lokalkun-
skap, nettverk og kompetanse i byene som
er rammet, og kjenner godt til de mest
sårbare barnas behov i det videre nød-
hjelpsarbeidet.

En far og en datter får i et program om farsroller som SOS-barnebyer Peru har satt i gang.

KAMPEN MOT VOLD

Familievold er en av de viktigste årsakene til at barn søker hjelp hos SOS-barnebyer.

Tekst: THOMAS HANSEN

Denne faren deltar sammen med sønnen sin i et program om farsroller som SOS-barnebyer Peru har satt i gang.

Barndommen til Juanita var preget av vold i hjemmet. Moren ble drept, og faren ble fengslet, tiltalt for drapet. Den gjenværende familien klarte ikke å ta vare på Juanita og hennes fem yngre søsken. To uker etter at moren døde var søskenflokket på plass i et lite hus i SOS-barnebyen i Pachacamac like utenfor Lima i Peru.

Den yngste av søsknene hadde så vidt fylt ett år. Juanita var bare fjorten, men var allerede vant til å ta ansvar for søsknene. Hun hadde arbeidet med å sy klær og å jobbe på markedet, og moren hennes hadde gitt henne ansvar for å lage mat til barna.

– Hun var alltid veldig bekymret for søsknene sine, sier SOS-mor Sonia, som tok imot Juanita og de yngre barna. – Litt etter litt klarte vi å sende henne ut for å leke med andre. Hun måtte forstå at hun også var et barn, og at hun hadde behov for den samme omsorgen som hun ga til andre.

FOKUSERER PÅ FARSROLLEN

I 2014 ble det rapportert om mer enn 150 000 tilfeller av familievold i Peru. Som svar på dette utviklet SOS-barnebyer i Peru et program som fokuserte på likestilling og gode farsroller. SOS-barnebyer ar-

beidet direkte med familier fra familieprogrammene i et distrikt i nærheten av Lima, og målet var å redusere familievolden og fokusere på viktigheten av en god omsorg der barn kan vokse opp med kjærlighet og respekt.

«Å arbeide med menn, og å sørge for at de blir involvert i omsorgen for barna sine, er en kulturell utfordring vi må møte.»

Gjennom det nye programmet ønsket SOS-barnebyer blant annet å oppfordre fedre til å ta en mer aktiv rolle i partnernes og barnas liv. Det er en ny måte å tenke på, forteller Rosa Vilchez, som jobber for SOS-barnebyer i Peru. – Det er en atmosfære av vold og ustabilitet i dette distriktet, og arbeidet vårt er viktig for å påvirke dette samfunnet. Å arbeide med menn, og å sørge for at de blir involvert i omsorgen for barna sine, er en kulturell utfordring vi må møte.

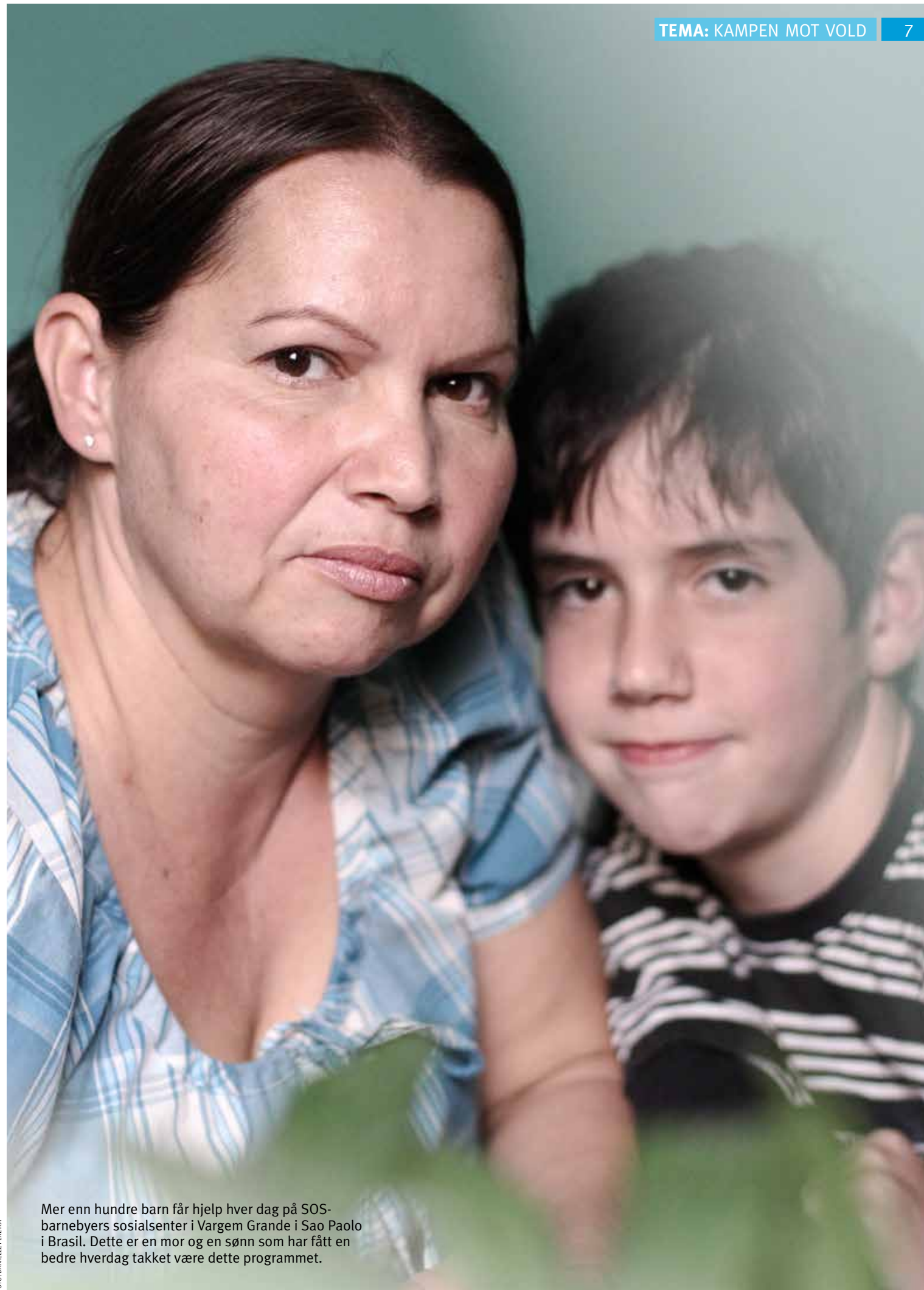
GLOBALT PROBLEM

– Problemet med familievold er verdensomspennende. Vold mot kvinner blir mange steder sett på som en privatsak, men er et stort samfunnsproblem og barn rammes ofte like hardt som ofrene selv.

Det sier Elizabeth Lie, leder for politisk påvirkning i SOS-barnebyer Norge. En ny studie viser at familievold er en av de største årsakene til at barn søker hjelp i et av SOS-barnebyers programmer. I så forskjellige land som Venezuela og Hviterussland viser SOS-barnebyers tall at tre fjerdedeler av de barna som har måttet flytte fra familien sin har blitt utsatt for vold. I Kroatia var tallet nesten nitti prosent, og tallene omfatter både psykisk og fysisk vold.

Ifølge Unicef har så mange som 275 millioner barn over hele verden blitt utsatt for eller vært vitne til vold i hjemmet. Seks av ti barn mellom to og 14 år blir regelmessig utsatt for fysisk avstraffelse fra sine foresatte, og bare 49 land har et forbud mot alle former for fysisk avstraffelse av barn.

– Barn er i et avhengighetsforhold til familien sin og har ofte ingen å søke støtte hos når volden utføres av foreldre eller andre omsorgspersoner, sier Elizabeth Lie. – Studier peker på at det å være vitne

Mer enn hundre barn får hjelp hver dag på SOS-barnebyers sosialsenter i Vargem Grande i Sao Paulo i Brasil. Dette er en mor og en sønn som har fått en bedre hverdag takket være dette programmet.

«I fjor høst ble verdens ledere enig om å eliminere alle former for vold mot kvinner og jenter fram mot 2030, som en del av FNs nye bærekraftsmål.»

til, eller selv bli utsatt for, vold og andre former for overgrep som barn, utgjør en stor risikofaktor for å selv bli en overgriper som voksen.

TAR OPP KAMPEN I HVITERUSSLAND

På SOS-barnebyers krisesenter i Mogilev i Hviterussland er det seks plasser for kvinner i akutt nød. – Dette er ikke nok, sier Elena Pushkaryova, som er leder for krisesenteret. – Seks plasser er ingenting i en by av Mogilevs størrelse. Men vi ser på det som seks færre mord enn det ellers kunne vært.

Senteret tilbyr psykologisk og juridisk rådgivning, i tillegg til psykoterapi og andre sosiale tiltak, som hjelp til å finne en jobb, eller til å få barna inn i en barnehage. – Vi hjelper ofte en familie i seks måneder, og enda lenger når det er nødvendig.

Det er seks år siden senteret startet opp, og SOS-barnebyer i Hviterussland tilbyr både krisetelefon og akutthjelp til kvinner og barn som trenger det. I løpet av det første året hjalp de 125 mødre og 240 barn som hadde opplevd vold i familien.

SOS-barnebyer jobber også for å endre holdningene til vold i det hviterussiske samfunnet. Det er ikke lett, forteller Pushkaryova. Vold i familien er ikke forbudt i Hviterussland, og det gjør det vanskelig for politiet å hjelpe kvinner som trenger beskyttelse.

Politiet kan holde den voldelige mannen i to timer, eller maksimalt én dag i spesielle omstendigheter. De kan snakke med ham, men ikke mer. Neste gang politiet kommer til hjemmet, kan det være på grunn av et drap.

Likevel mener Pushkaryova at hun ser fremskritt.

– For noen år siden måtte jeg overbevise lokale myndigheter om at problemet i det hele tatt eksisterte. Nå kommer de samme menneskene til meg og spør om hvordan vi kan samarbeide, sier hun.

EN DEL AV BÆREKRAFTSMÅLENE

I fjor høst ble verdens ledere enig om å eliminere alle former for vold mot kvin-

ner og jenter fram mot 2030, som en del av FNs nye bærekraftsmål. De fysiske og mentale konsekvensene av vold fører til en konstant følelse av frykt hos svært mange kvinner og barn. Det hindrer også kvinners fulle deltakelse i samfunnet.

– Dersom den kvinnelige befolkningen forblir undertrykt og flere holdes hjemme uten å delta i arbeidslivet kan heller ikke FNs bærekraftsmål oppnås, understreker Lie.

SOS-barnebyer jobber for å forebygge vold i hjemmet og hjelpe kvinner og familier der vold har blitt en del av hverdagen. Noen steder må man endre et lovverk som tillater vold mot kvinner. Andre steder handler det om å endre en gjenstridig kultur der det er sosialt akseptert å slå sin kone.

– Land som Norge må ta et klart politisk ansvar internasjonalt. Vi må gjøre FN i stand til å ta en helt nødvendig lederrolle, og fortsatt støtte stater og lokale organisasjoner som jobber for å bedre kvinners og barns rettigheter, sier Lie.

LAGDE GRAVSTØTTE TIL MOREN

Juanita i Peru sier hun var trist da hun og søsknene kom til barnebyen i Pachacamac. – Moren min var død og alt var nytt, sier hun. – Stedet er vakkert, men jeg følte meg iblant deprimert fordi jeg savnet familien min.

Snart forsto hun at livet hos SOS-barnebyer ga henne nye muligheter. Hun synger i kor, drømmer om å studere, og hun lager håndverksgjenstander som hun selger til andre.

Selv om hun ser lyst på fremtiden, glemmer hun ikke fortiden. Pengene fra salget av håndverksgjenstandene har hun blant annet brukt til å kjøpe sand og sement for å lage en gravstøtte til morens grav ved foten av Andesfjellene.

– Å flytte til SOS-barnebyer ga meg mye jeg ikke hadde fra før, sier hun. – Det ga oss en ny mor, og ga meg sjansen til å utvikle meg. Jeg er veldig takknemlig.

FAKTA VOLD I FAMILIEN

- Det anslås at en tredjedel av kvinner i verden har opplevd psykisk eller fysisk vold i løpet av livet. I enkelte områder har så mange som 70 prosent blitt utsatt for vold fra partneren sin.

- I EU oppgir mer enn fire av ti kvinner at de har opplevd psykologisk vold fra en partner i løpet av livet.

- Halvparten av alle kvinner som ble drept i 2012, ble myrdet av en partner eller andre familiemedlemmer.

- 275 millioner barn opplever vold i hjemmet, og 250 millioner gutter og jenter opplever vold på skolen hvert år.

- En fjerdedel av alle voksne oppgir å ha blitt utsatt for psykisk mishandling som barn.

- Seks av ti barn mellom to og fjorten år blir regelmessig utsatt for fysisk avstraffelse av sine foresatte.

- Bare 49 land har et forbud mot alle former for fysisk avstraffelse av barn.

- Forskning viser at vold har en nedsettende effekt på flere aspekter av et barns utvikling, blant annet når det gjelder mental, fysiologisk og sosial utvikling. Vold i barndommen kan ha livslange konsekvenser.

(Kilder: UN Women, UNICEF og WHO)

Denne gutten er blant de som har fått hjelp av SOS-barnebyers arbeid mot familievold i Hviterussland.

I Serbia og Makedonia er fremtiden usikker for mange barn i transittleirene.

Fortvilt situasjon for flyktninger

Mer enn 90 000 mennesker har fått hjelp av SOS-barnebyer i Serbia og Makedonia. Men fortsatt er situasjonen fortvilt.

TEKST: THOMAS HANSEN

– Jeg har reist mye før og møtt mange mennesker i ekstrem fattigdom, men dette er kanskje den reisen som har gjort sterkest personlig inntrykk på meg.

Det sier Cicilie Romundstad Asbøll, rådgiver i SOS-barnebyer Norge. Tidligere i vår var hun og flere kolleger på reise til Serbia og Makedonia for å se på nødhjelpsarbeidet som er satt i gang blant de mange flyktningene i området. De besøkte blant annet transittleire i grenseområdene, og så fortvilelsen hos både barn og voksne som hadde reist langveisfra til Europa.

– Disse menneskene var fullstendig uten håp. Det kom nye reguleringer hele veien som gjorde at de ikke kom seg videre. Det var mange unge mødre som reiste alene med flere barn. Noen fikk barn underveis,

men måtte likevel gå videre.

HJELPER TUSENVIS

Mer enn en halv million mennesker flyktet gjennom Serbia i løpet av 2015. En tredjedel av dem var barn. Høsten 2015 startet SOS-barnebyer opp nødhjelpsprogrammer i både Serbia og Makedonia, og har så langt hjulpet rundt 90 000 barn og voksne i disse to landene. Hjelpen tar form av utdeling av mat og andre nødrasjoner, opprettelse av trygghetssoner for barn og tilgang til informasjon gjennom egne IT-områder der det gis tilgang til internett.

Under besøket i Serbia og Makedonia fikk den norske delegasjonen både besøke transittleire og snakke med lokale SOS-ansatte som ofte tar av sin egen fritid for

å hjelpe de mange strandede flyktningene. Inntrykket er at samarbeidet med myndighetene og med andre organisasjoner fungerer godt. Men mange av de ansatte er slitne, og arbeidet har ofte vanskelige vilkår.

TRENGER LANGSIKTIG HJELP

Mange av flyktningene kan nå risikere å bli værende i transittleire i lang tid, i land der myndighetene gjerne har dårlig økonomi. For SOS-barnebyer er det derfor viktig å tilby barna langsiktig støtte. Mange bor nå i telt både i og rundt transittleirene, og målet er å få på plass mer stabile løsninger og blant annet gi flyktningene språkopplæring for å gjøre situasjonen enklere over tid.

– Alle de menneskene vi møtte i transittleire i mars, de er der fortsatt, sier Romundstad Asbøll. – Jeg ser ingen ende på behovet.

Nytt hjem til barn på flukt

Nasir Horiat har alltid hatt lyst på stor familie. Nå blir han første fosterfar i SOS-barnebyers prosjekt for å bosette barn på flukt, og skal ha ansvar for en søskenflokk på fem.

Tekst: THOMAS HANSEN

– Jeg har alltid drømt om en stor familie, sier Nasir Horiat. – Jeg har tenkt på dette en stund, og vil gjerne hjelpe.

SOS-barnebyer samarbeider med Asker kommune om en ny bo- og omsorgsløsning for enslige mindreårige asylsøkere, og tidlig i mai åpnet det første familiehjemmet. Der har en søskenflokk på fem flyttet inn, sammen med fosterfar Nazir Horiat – og Nazers egen mor.

Nazer og moren har bodd i Norge i noen år, men kommer opprinnelig fra Afghanistan. Søskenflokken kommer fra samme sted, og nå ser Nazer frem til henting og levering i skole og barnehage, og til å lære barna norsk. Den eldste i flokken er nitten år, den yngste bare fem.

De fem søsknene har bodd på asylmottak de siste månedene, og for Nazer er det viktig at barna nå kan føle seg trygge.

– På asylmottaket ville de yngste barna ikke gå utendørs, for de var redde. Men her er de allerede ute og leker på trampoline, sier han.

POLITISK STØTTE

Prosjektet har lenge vakt interesse i det politiske miljøet. Arbeidet ble omtalt i

asylforliket som ble inngått av et bredt flertall på Stortinget i november i fjor, og i mai kom barneminister Solveig Horne på besøk til de nybakte fosterforeldrene i Asker. Med seg hadde hun en statlig støtte på tre millioner kroner.

Modellen som utvikles i Asker skal kunne kopieres av alle andre kommuner når den er ferdig. Behovet er stort for å finne løsninger for hvordan vi i Norge kan ta imot, bosette og integrere barn og unge som har flyttet alene til Norge.

IVARETAR SØSKEN

– Den nye løsningen vil kunne ivareta flere barn samtidig, og sørge for at søsken kan vokse opp sammen, sier Sissel Aarak, leder for nasjonale programmer i SOS-barnebyer. – Familiehjemmene er barnas hjem. Dersom fosterforeldrene slutter er det de som må flytte, mens barna beholder venner, nettverk og skole.

Familiehjemmene skal både gjøre det enklere for norske kommuner å bosette enslige mindreårige asylsøkere, og sikre at omsorgen barna får er av en bedre kvalitet enn i dag.

– Vi må tenke nytt og åpne opp for flere

Fosterfar Nasir Horiat og moren Azize Ahmadi møtte Asker-ordfører Lene Conradi og barneminister Solveig Horne.

FAKTA FAMILIEHJEMMODELLEN

- Familiehjemmodellen utvikles i samarbeid mellom Asker kommune og SOS-barnebyer, og vil fungere sammen med andre boløsninger for barn og unge.
- Ved å etablere botilbud tilpasset flere barn kan vi gjøre bosettingen i kommunene raskere og unngå at barn og unge må bo i lang tid på omsorgssentre.
- Når modellen er ferdig utviklet vil den kunne kopieres og skaleres av andre kommuner som skal bosette enslige, mindreårige flyktninger.
- 5.297 barn og unge søkte om asyl i løpet av 2015
- Asker kommune fattet et politisk vedtak i november 2015 om å bosette 45 enslige, mindreårige flyktninger i løpet av 2016.
- SOS-barnebyer har jobbet med langsiktig barneomsorg i mer enn seksti år. I dag er SOS-barnebyer til stede i 133 land over hele verden, og arbeidet med enslige mindreårige asylsøkere er etablert i flere andre land i Europa.

modeller for å bosette enslige mindreårige asylsøkere. Jeg håper dette kan bidra til at andre kommuner også vurderer denne modellen. Jeg synes dette er utrolig spennende, sa barneminister Solveig Horne under besøket.

– DU KAN SE HÅPET I ØYNENE DERES

Søskenflokket på fire mistet begge foreldrene sine under jordskjelvet i Nepal 25. april i fjor.

Tekst: THOMAS HANSEN

FOTO: MICHELA MOROSINI

Søsknene Rajak – tre brødre og en søster – mistet foreldrene sine under jordskjelvet i Nepal 25. april i fjor. Moren deres ble begravd i huset der de bodde, mens faren sto og høstet hvitløk i hagen da han ble truffet av en diger stein. 14 år gamle Arjun, en av brødrene i familien, var sammen med ham. De to eldste søsknene, 22 år gamle Sandesh og 18 år gamle Ruchi, var begge på jobb i Katmandu. Den yngste av de fire, ti år gamle Suraj, var på besøk hos venner.

Nå føler eldstemann Sandesh et enormt ansvar for å ta vare på sine søsken, spesielt de to yngste. Han besøker dem annenhver uke og får hjelp fra SOS-barnebyer til å betale skolepenger. Sandesh jobber med å lage smykker i en butikk i hovedstaden, og drømmer om at han en gang skal klare å starte sin egen forretning.

De to yngste brødrene bor nå hos en

onkel i Dulikehl, og SOS-barnebyer bidrar gjennom et nytt program som hjelper pårørende til å ta vare på sine familiemedlemmer. De får også hjelp til utstyr slik at de to guttene har soveplasser og andre viktige artikler. De går på skole i nabola- get, og i helgene besøker de sin 70 år gamle bestemor for å se at hun har det bra.

Men Suraj, den yngste broren, sliter med traumer. Da jordskjelvet var over, kom han hjem til huset og fant foreldrene døde. Han savner dem begge. Foreldrene pleide å oppfordre ham til å gjøre skolearbeid, men nå vet han ikke om han klarer å fullføre skolen.

HJELP OG OPPFØLGING TIL 17 800

SOS-barnebyer har god lokal forankring og lang erfaring i Nepal. I året som har gått, har organisasjonen gitt nødhjelp

Elitsa Dincheva var i Himalaya da jordskjelvet traff, og har nå vært tilbake i Nepal for å se på nødhjelpsarbeidet.

og oppfølging til flere enn 17 800 jordskjelvrammede. Elitsa Dincheva, som jobber for Hermann-Gmeiner-Fonds i Tyskland, er en av dem som har vært vitne til arbeidet på nært hold. Hun var på ferie i Himalaya da jordskjelvet traff, og har nå vært tilbake på besøk i Nepal for å se på nødhjelpsarbeidet.

– Selv de som får hjelp fra SOS-barnebyer har det fortsatt vanskelig. Mange av dem bor i midlertidige boliger, men du kan i det minste se håpet i øynene deres. Det er den største forskjellen mellom de som får hjelp fra SOS-barnebyer og de som ikke har noen som kan støtte dem, sier Dincheva. – Selv om mange fortsatt venter på nye hus de kan bo i, har SOS-barnebyer allerede forandret mange liv.

Dincheva mener en viktig jobb fremover blir å øke bevisstheten om barns rettigheter, beskyttelse av barn og barnehelse. – Derfor jobber SOS-barnebyer veldig tett mot lokalsamfunnene, sier hun. – Foreldrene trenger hjelp til å ta vare på barna, og til å betale skolepenger. Da kan vi sikre at barna ikke er alene, og at de får vokse opp i en trygg familie.

HJELP MED SKOLEN

Rett etter katastrofen var trygghetssoner for barn et viktig tiltak, og mange ungdommer fra barnebyene hjalp til. Nå har barn og deres familier fått hjelp til å stable livene sine på plass igjen, men mange har det fortsatt tøft. Flere av barna som mistet foreldrene i skjelvet har fått et nytt hjem i en av våre SOS-familier. Vi følger i tillegg opp flere familier som nå har tatt omsorgs- ansvar for barn som er alene.

Gjenoppbygging av skoler og støtte til

FOTO: ELMER LAHNE

Suraj og hans tre søsken mistet begge foreldrene da jordskjelvet rammet Nepal

undervisningsmateriell og skolepenger har også vært en hovedprioritet. I løpet av det siste året har SOS-barnebyer hjulpet 9 000 elever med utstyr til å fortsette skolegangen, og mange har fått ekstraundervisning for å ta igjen tapt tid.

SELGER TE FOR BARNEBARN

Gita Mali er 51 år gammel. Inntil jordskjelvet rammet, drev hun en tebutikk i den lille byen Sankhu. Der bodde hun i sentrum av byen sammen med sin sønn, hans kone, og deres to barn.

Men jordskjelvet forandret alt. Svigerdatteren døde, og hun mistet også tebutikken hun levde av. Sønnen og barna hans overlevde, men snart må Gita ta hånd om

Dimon på sju og Diya på tre år helt alene. Når sønnen en gang gifter seg på nytt, vil han ikke kunne ta vare på barna fra sitt forrige ekteskap lenger.

Heldigvis er Gita klar for å ta ansvar. Hun har fått hjelp fra SOS-barnebyer til å holde tebutikken i gang. – SOS-barnebyer har gitt meg gasskomfyr, glass, tallerkener, sukker, te og andre ting, sier hun. – Dette har hjulpet meg tilbake på føttene mine. Og det trenger jeg nå, mer enn noengang.

Gita glemmer aldri tragedien. Men en ting er sikkert – hun ønsker å være der for begge barnebarna sine, og vil sørge for at

Disse to søsknene bor nå hos sin bestemor etter at moren døde under jordskjelvet i fjor.

FOTO: MICHELA MOROSINI

Gita Mali driver tebutikken sin for å forsørge familien.

de får en god utdanning og vokser opp i et kjærlig hjem.

FORSINKET GJENOPPBYGGING

Gjenoppbyggingen av Nepal har tatt lang tid. Mye regn i monsunesongen førte til jordskred og blokkerte veier mange steder, og politisk uro gjorde en allerede utfordrende hverdag enda vanskeligere for mange.

Arbeidet for gjenoppbygging skal intensiveres i 2016, og det vil i tillegg bli investert i tiltak som skal gjøre landet bedre forberedt og i stand til å håndtere fremtidige katastrofer. Samtidig fortsetter SOS-barnebyer det viktige arbeidet for å gi barn god omsorg og en bedre hverdag.

En to år gammel gutt står utenfor teltet sitt i en leir i Katmandu.

SOS-barnebyers nødhjelp i Nepal

- 25 trygghetssoner, som ble opprettet kort tid etter jordskjelvet, er fremdeles i drift. Der har barn fått mat og et trygt sted å være, leke og lære, mens foreldrene har lett etter familie, ryddet i ruiner, skaffet inntekt.
- 37 barn som har mistet foreldrene har blitt tatt hånd om.
- Familier har fått hjelp til å skaffe inntekt og bygge opp en normal hverdag igjen.
- 'Home in a box', som inneholder nødvendig utstyr til familier som mistet alt, har blitt distribuert til mer enn 500 familier.
- Familier som har tatt til seg barn som mistet foreldrene får støtte.
- Marginaliserte familier har fått økonomisk støtte for å møte økte priser på mat, og andre nødvendigheter.
- Barn har fått vinterjakker og annet varm tøy.
- Til sammen 9 000 barn har fått støtte til skolegang og undervisning. Vi har delt ut skoleuniformer, ransler, skolebøker og annet utstyr. Elevene har også fått såper, børster, håndkleder og andre nødvendige hygieniske artikler.
- 1 200 elever har fått ekstraundervisning for å bøte på mangelfull undervisning etter katastrofen.
- Gjenoppbygging av tre skoler er igangsatt, ytterligere ni skal gjenoppbygges. I mellomtiden har vi opprettet midlertidige klasserom hvor det er mulig å gjennomføre undervisning.

VERDENS FØRSTE SOLSIKKEKONFERANSE

– Barn skal få kjenne sola i ansiktet og varmen i hele kroppen. Å blomstre handler om å få næring til å utvikle seg og skape seg en trygg fremtid. Det er dette vi jobber for alle sammen, og derfor er vi her i dag; barnehageansatte, fagfolk og alle som brenner for barns rett til et trygt hjem.

Tekst: KRISTIN BERLING

SOS-barnebyers nye app ble vist fram på solsikkekonferansen.

Solsikkebarn gir en utstrakt hånd, sier en sterkt engasjert Soligard fra scenen.

BARNs RETTIGHETER

Hele programmet på Solsikkekonferansen omhandlet aspekter ved barns rettigheter. Elizabeth Lie, som er leder for internasjonalt påvirkningsarbeid og barns rettigheter i SOS-barnebyer, holdt et innlegg om hva som blir gjort, og ikke minst hvor mye som gjenstår, før barn kan ta for gitt at det er en selvfølge at de får hjelpen de trenger.

Karsten og Petra er helter for mange barnehagebarn, og Soligard viste hvordan de nå kan glede seg til en nyskrevet historie fra Tor Åge Bringsværd. Den store hemmeligheten er at det kommer en ny spillefilm til neste år, men først får Solsikkebarna en bonus på fem små filmer om barns rettigheter fra Karsten og Petra. – Det er stas, det, sier Soligard.

Den gode samtalen med barn Eli Rygg rundet av den innholdsrike dagen med historier fra sitt eget arbeid med utsatte barn. Det ble et gripende møte med barns forsiktede måte å fortelle at de trenger hjelp, uten å ville være illojal mot den som gjør dem vondt. – Vi må jobbe med oss selv. Rydde opp i vår egen smerte, slik at vi kan være mer tilstede i det barnet faktisk forteller oss. Våre egne sår kan faktisk gjøre at vi avviser det vi hører og ser at barn forteller oss. Uro, sinne og klenging kan være en stille måte barn sier fra om at noe er galt, sa Rygg.

Rikke Soligard fra SOS-barnebyer forklarer hvorfor det er så viktig å hjelpe Kosovo.

Slik åpnet Rikke Soligard, ansvarlig for Solsikkeprogrammet i SOS-barnebyer, Solsikkekonferansen den 20. april på Litteraturhuset i Oslo. I to år fremover vil Solsikkebarn over hele landet samle inn penger for at også barn i Kosovo skal få blomstre. Engasjementet er sterkt. Basarer, solsikkefester og massevis av kreativitet bobler gjennom hele året mens planer legges.

INSPIRERENDE MATERIELL

Solsikkebarnehager får tilgang til inspirerende og lærerikt materiell med tips til aktiviteter i barnehagen. Hemmelige oppdrag og hjertestreker er en del av det å være

Solsikkebarn. Nytt av året er at materialet er tilgjengelig interaktivt gjennom en egen app. Den appen kan du lese mer om på side 22 i dette magasinet.

SAMLER INN FOR KOSOVO

Kosovo er sterkt preget av fattigdom etter en forferdelig krig, som har ført til at 70 % av befolkningen nå er under 30 år. 45 % står helt uten arbeid.

– Hvor begynner man? Når en mor gir fra seg sitt eget barn er det vanskelig å ta inn over seg hvor desperat situasjonen er. Husk svært svært få mottar hjelp fra det offentlige. Det er disse barna norske

AKTIVT ÅR FOR DE FRIVILLIGE

Mer enn fem hundre ildsjeler over hele landet utgjør organisasjonen «Frivillige for SOS-barnebyer». I mars møttes mange av dem til landskonferanse der de oppsummerte fjoråret.

Frivillige for SOS-barnebyer er en selvstendig, landsomfattende forening som arbeider for samme formål som Stiftelsen SOS-barnebyer Norge. Organisasjonen består av rundt 500 engasjerte frivillige, som er organisert i selvstendige fylkesforeninger. De frivillige gjennomfører ulike lokale aktiviteter som har som mål å synliggjøre SOS-barnebyers arbeid og å samle inn penger til våre nasjonale og internasjonale programmer.

ØKT LOKAL SYNLIGHET

2015 ble et aktivt år for de frivillige, og den lokale synligheten som de frivillige står for har økt betraktelig. Flere ulike aktiviteter har blitt arrangert, i tillegg til et godt samarbeid med barnehager, skoler, næringsliv og organisasjoner. De frivillige arbeidet med blant annet innsamling til nødhjelp, rettigheter, artistgalla og finansiering av barnebyer.

Før Artistgallaen på TV2 i mars sto frivillige på stand over hele landet for å informere om sendingen om arbeidet SOS-barnebyer gjør. Barnebymarsjen i september foregikk i hele 13 byer, der de frivillige synliggjorde organisasjonen gjennom en rekke aktiviteter i tilknytning til marsjen. Fylkeslederne for de frivillige er også avsender på en rekke leserinnlegg i avisene i løpet av året.

UNGSOS

I fjor vår fant den første nasjonale ungdomssamlingen sted. De frivillige ungdommene er organisert i lokale UngSOS-grupper spredt rundt i landet. De har et sterkt ønske om å hjelpe andre barn og ungdom i verden. I tillegg til ulike innsamlingsaktiviteter, driver UngSOS-gruppene informasjons- og påvirkningsarbeid med barns rett til et trygt hjem som tema.

Hele frivilligkorpset gjør seg nå klare til nye utfordringer i 2016, med mål om fortsatt vekst både i antall frivillige og i synligheten som skapes for SOS-barnebyer.

Frivillige for SOS-barnebyer er aktive over hele landet. Her står de på stand under Kongsberg jazzfestival i fjor.

Åpent informasjonsmøte om arv og testament

Har du spørsmål rundt opprettelse av testament?
Lurer du på hvem som kan arve deg, og hva du kan bestemme selv?

Advokat Annette Janicke Musæus fra Advokatfirmaet Hjort informerer om arvereglene, det å opprette et testament, og forslaget til ny arvelov.

Tirsdag 13. september
Kl. 13.00-14.30 eller kl. 18.00-19.30
Sted: Oslo Kongressenter i Youngs gate 11

Arrangementet er gratis, men krever påmelding. Enkel servering.

Ved henvendelser eller påmeldinger,
vennligst benytt e-post ragnhild.aarnes@sos-barnebyer.no eller telefon 23 35 39 51.

Alle er hjertelig velkommen!

Nester har hatt omsorgen for seks av sine barnebarn i en årrekke.

FRA BESTEMOR TIL SUPERMAMMA

Etter at Nesters eldste sønn døde for syv år siden, overtok hun omsorgen for barna Mzwandile og Alex. I dag har hun omsorgen for totalt seks barnebarn og er en av årsakene til SOS-barnebyer nå vil hedre verdens bestemødre.

TEKST: TORUNN GILJE

Nester Nkwanyane (68) har omsorgen for alle de seks barnebarna sine. En enorm oppgave for enhver enslig omsorgsperson, men Nester utmerker seg på flere måter.

BARNA SOM BLE IGJEN

Da Nesters eldste sønn døde for syv år siden, etterlot han seg Mzwandile (20) og Alex (22) i hennes omsorg. De var tenåringer den gangen.

Nesters datter reiste fra barna sine; Lindani (10), Ciniso (16) og Njabulo (17). Også Phiwa (9) ble etterlatt hos bestemoren da faren, Nesters yngste sønn, reiste til nabolandet Sør-Afrika for mange år siden. Ingen har hørt fra ham siden.

– Livet var veldig tøft, særlig de kveldene vi måtte legge oss uten å ha spist, forteller Nester.

Hun pløyde åkre og solgte fyringsved for å få penger til skoleuniformer og mat, men det var ikke tilstrekkelig. Takket være naboer i nabolaget kom hun i kontakt med en rådgiver i SOS-barnebyers familieprogram.

– I 2008 ble vi med i SOS-familieprogrammet i Siteki, da Mzwandile fortsatt gikk på barneskolen. Faren deres hadde nettopp gått bort. Det var veldig vanskelig å ta seg av alle barna alene, særlig etter at moren til Lindani, Ciniso og Njabulo reiste fra oss, forteller Nester.

– Det var så utrolig godt at guttene mine fikk hjelp til skolepenger, - uniformer og mat. Takket være familieprogrammet har livene våre blitt mye bedre.

Mzwandile går nå siste år på videregående, mens Alex allerede har fullført college. I dag underviser han på en videregående skole. De fire yngste går alle på skolen.

DE VIKTIGE BESTEMØDRENE

Mange steder i Afrika sør for Sahara fører sykdom, fattigdom og arbeidsledighet til at foreldre dør eller reiser fra barna for å finne jobb. Igjen sitter besteforeldre, og først og fremst bestemødre, med omsorgsansvaret for barnebarna.

SOS-barnebyers familieprogram tilbyr støtte og tiltak som gjør familier i stand til å gi barna god omsorg og forhindre at familier bryter sammen. Målet er at familien etter hvert skal kunne klare seg selv. Da er det helt nødvendig at bestemor har forutsigbar og tilstrekkelig inntekt. Og med støtte fra et familieprogram og de nettverk som finnes i sterke lokalsamfunn, vil familien kunne holde sammen.

HJELP TIL SELVSTENDIGHET

Nester er deltaker i et prosjekt der de blant annet dyrker grønnsaker. Målet er å sørge for at hun og omsorgspersoner i samme situasjon kan få sårt tiltrengte inntekter.

– Hver morgen sørger jeg for at barna har gått på skolen før jeg drar på innhøstingsprosjektet. Siden det er vinter dyrker vi bare grønnsaker, og de trenger vann hver dag, forklarer Nester.

– Takket være familieprogrammet til SOS-barnebyer klarer vi oss på egen hånd, og guttene er så flinke på skolen.

Disse tre barna får hjelp av familieprogrammet i Pristina i Kosovo.

FOTO: KATERINA LUEVSKA

– Rart det der med **KJÆRLIGHET**

– Det var aldri spørsmål om å forlate Kosovo selv om krigen herjet. Dette er mitt land, min identitet og barna, ... ja de er vår felles fremtid. Ora Bytci er leder for SOS-barnebyer i Pristina, og har skapt en særdeles effektiv ramme med små midler.

Tekst: KRISTIN BERLING

Fattigdom og arbeidsløshet er den største utfordringen for barn i Kosovo, et av

Europas fattigste land. Så mange som 1/3 lever av mindre enn 8 kroner dagen, og håpløsheten rammer barna sterkt. – At familier holder sammen er godt innprentet i vår kultur. Når barn av ulike grunner ikke lenger kan bo hjemme, ser vi alltid først på om familien vil lykkes med tilførsel av ressurser. Dette har nok vært den viktigste nøkkelen til at vi har fått så mye ut av lite, sier Ora.

ANNERLEDES KAN VÆRE BRA

– Det er vanskelig å forestille seg hvor annerledes et barn kan føle seg når det sier hadet til klassekamerater, og ikke går

”hjem”. Barn som bor hos oss er blant de heldige få, og det samme gjelder familier som kommer til behandling. Husk at vi ikke har barnevern slik dere kjenner det fra Norge. Alternativet er dessverre ofte at barn blir overlatt til seg selv, med alle farer for utnyttelse det innebærer, forteller Ora.

SNUDE OPP NED PÅ BYEN

– For å løse problemet valgte SOS-barnebyer å skape et ressurscenter. Dette har frigjort ressurser, og vi når frem til mange fler. Hele 450 barn får nå hjelp og støtte fra SOS-barnebyer, og det gjør at vi kan ta enda bedre hånd om de åtte barna som bor her permanent. Akkurat barna som bor her er

vår nærmeste familie, og da finnes det ikke noen aldersgrense for hvor lenge vi skal støtte. Familie er familie, poengterer Ora.

DETTE ER MODELLEN

SOS-barnebyen er et levende senter med fritidsaktiviteter, leksehjelp og andre tilbud for hele familien. – Ikke lem at sosio-økonomiske utfordringer er vårt største hinder for en trygg barndom, sier Ora.

4 PILARER DANNER RESSURSENTRET:

- Foreldre får terapi og veiledning til å bli bedre omsorgspersoner.
- Hjelp til utdanning og yrkestrening, for å styrke mulighetene til kvalifisert arbeid.
- Helseopplysning og konkret legehjelp, og barna får riktig kost og hygiene.
- Økonomisk støtte til familien er ofte også en del av programmet.

TAKKNEMLIG FOR HJELPEN

– Kan du hilse til alle som gjør vårt arbeid mulig. Lykke for meg er å se at barna trives og får et selvstendig hjem. Vi er tross alt privilegerte, avslutter Ora.

BLE JORDMOR FOR BARN FØDT PÅ FLUKT

I flyktningleiren på grensen mellom Serbia og Kroatia ble en liten jente født. SOS-barnebyers Ljupka fra Serbia tok på seg rollen som jordmor.

Tekst: CAMILLA DELBEKK

Serbiske Ljupka Pavlovic jobber for SOS-barnebyer på grensen mellom Serbia og Kroatia. Hun ble brått jordmor da en liten jente ble født i en flyktningleir i Ada-sevci. Både mor og barn reiste etterhvert videre til Tyskland. Ljupka er sykepleier og heldigvis også utdannet jordmor.

Da hun gikk på kveldsvakt i februar hørte hun noen på legekantoret ved siden av som ropte «Vi trenger en jordmor!», og nesten før hun fikk snudd seg deltok Ljupka i en fødsel.

– Jeg hjalp til under den siste delen av fødselen, og tok imot barnet. Den lille jenta var raskere enn ambulansen, forteller Ljupka.

Hun er rolig og smiler når hun snakker om barnet. Moren var på flukt fra Irak. Hun forteller videre at barnet og moren dro til en nærliggende SOS-barneby for å hvile seg, og senere fikk Ljupka vite at de to hadde det bra. De ble gjenforent med eldre søsken som også var på flukt, og fikk kontakt med barnas far i Tyskland. Familien har fått klær, bleier og annet babyutstyr av SOS-barnebyer.

Ljupka sin vanlige jobb er å hjelpe barn som kommer til SOS-barnebyers trygghetssoner i flyktningleiren.

Ikke alle ønskene til Solveig står skrevet i stjernene. Noen av dem har hun satt ned på papiret.

SOS BARNEBYER
Et trygt hjem for alle barn

SKRIV ET TESTAMENT SOM HANDLER OM LIVET

Ingen arveavgift • Fri advokathjelp
Hele eller deler av arven etter deg, kan gi de mest sårbare barna et trygt hjem og en fremtid.

sos-barnebyer.no/testament
Tlf. 23 35 39 51 / 23 35 39 00

Litt en pappagreie

Takket være datterens gode ide, fikk pappapermen til Julius Winger betydning for mange, mange barn. Det hele begynte med et enkelt spørsmål; – Kan du ikke bare sette stolen til lillesøster opp på skulderen pappa, der kan hun se alt?

Tekst: KRISTIN BERLING

Julius fikk med seg flere pappaer, og drodlet ideer i hagen mens barna sov. Etter tre års prøving, testing, syng og bæring var de klare for verden.

- Vi ble forbauset over at det ikke eksisterer produkter som støtter pappa-barn relasjonen. Det finnes massevis av smarte hjelpemidler, men ingen retter seg spesifikt mot en aktiv farsrolle. Å oppdage verden fra pappas trygge skuldre, gir mening på mange plan, sier Julius.

VOKSER PÅ Å GI

MiniMeis har bestemt seg for å vokse på verdier. De har brukt god tid på å sikre kvalitet og etikk i alle ledd, og har prioritert samfunnsansvar fremfor egne lønninger. Derfor gir de 2 % av den totale omsetningen til SOS-barnebyer, i tillegg til at de lager 200 MiniMeiser der hele omsetningen går til organisasjonen. Den vil komme for salg i løpet av juni i år.

- Ett og ett barn skal løftes opp til å få

et nytt perspektiv på verden. Våre egne, men også barn som har det vanskelig, sier han. – Vi har valgt SOS-barnebyer fordi de tenker likt som oss om betydningen av å ha nærhet til gode omsorgspersoner.

Den første bestillingen på tusen MiniMeiser kom i fjor. – Ett år senere sitter vi med bestillinger fra åtte land. Vi er heldigvis godt forberedt, sier Julius.

Sjekk Minimeisene selv på www.minimeis.com

Investerer i barns utdanning

SKAGEN Fondene har sponset SOS-barnebyer i 10 år, og samarbeidet fornyes nå med en treårig avtale som gir flere barn i Vietnam muligheten til å gå på skole.

- Å investere i barns utvikling og utdanning gir god avkastning både for det enkelte barnet og samfunnet. Derfor samarbeider vi med SOS-barnebyer, sier Lisen Dybdahl, leder av global kommunikasjon i SKAGEN Fondene.

SOS-barnebyer og SKAGEN skal investere i utdanning og fremtidsutvikling for de mest utsatte barna og deres lokalsamfunn, blant annet gjennom støtte til SOS-skolen i Viet Tri i Vietnam. Denne skolen med 1250 elever gir mulighet til vekst og utvikling også for barn fra familier med begrensede økonomiske ressurser. Alle barna får mat på skolen, som også har et

bredt aktivitetstilbud. SKAGEN finansierer blant annet skolemateriell, bøker, utdanning av lærere og vedlikehold.

Skolegang er grunnleggende i arbeidet for å gi barn omsorg og en god oppvekst. – Ved å bidra til at barn og unge

får kunnskap og kompetanse, endrer vi framtidsutsiktene til de enkelte barna, og er med på å skape sosial og økonomisk utvikling. Dette er også et bidrag til å nå FNs nye bærekraftsmål, der god utdanning til alle er ett av målene, sier Lisen Dybdahl i SKAGEN.

Svein Grønnern, generalsekretær i SOS-barnebyer, setter stor pris på samarbeidet. – I dag antar vi at hvert 10. barn i verden lever uten, eller risikerer å miste, foreldreomsorg. SKAGENs engasjement er med på å løfte en gruppe som ofte havner under radaren, men som må prioriteres, sier han. – Utdanning er veien ut av fattigdom, og det skaper vekst og utvikling. Derfor trenger vi flere næringslivsaktører som tar samfunnsansvar.

Engasjer din bedrift – Bli BEDRIFTSFADDER!

SOS
BARNEBYER

Et trygt hjem for alle barn

Visste du at SOS-barnebyer tilbyr et eget fadderskap for bedrifter?

Som bedriftsfadder investerer din bedrift i varig utvikling. Et fast månedlig beløp gir flere barn et trygt hjem, omsorg og livsviktig skolegang. Slik kan barna skape seg en fremtid og bli en ressurs for samfunnet sitt.

Et bedriftsfadderskap gir også muligheter for bedriften din. Mange erfarer at det styrker verdiene, skaper stolthet og bygger kultur. Som bedriftsfadder får dere eget profileringsmateriell.

Bli bedriftsfadder på sos-barnebyer.no/bedriftsfadder

Robin M. Iversen, daglig leder
Hjem Eiendomsmegling AS

”Vi anbefaler alle bedrifter å bli bedriftsfaddere. Våre ansatte er stolte av engasjementet vårt for barn og snakker ofte om det internt og til andre bedrifter.”

**BARN
HJELPER
BARN**

Historiene viser at uansett hvor vi bor i verden så har alle barn noe felles som alle kan kjenne seg igjen i.

**OM
BARN
FOR BARN**

Jeg har mange planer for fremtiden, men jeg må ta meg av bestemor og tanten min også. De er fattige.

SOS-barnebyer lanserer appen «Solsikkebarna»!

Bli med inn i Solsikkeuniverset og bli kjent med noen av barna som bor i SOS-barnebyer! Med SOS-barnebyers nye app «Solsikkebarna» tas du med på en reise til både Bolivia, Zambia, Zimbabwe og Kosovo.

Her er det både filmer, bilder og fengende Solsikkесanger. I tillegg finner du noen gøyale interaktive kart der du med enkle klikk får faktainformasjon om de forskjellige landene. Her lærer du blant annet om hovedsteder, innbyggere, dyr og landskap.

I appen er det også to E-pekebøker om Karsten og Petra som Tor Åge Bringsværd har spesialskrevet for SOS-barnebyer. Det fine med disse bøkene er at man ikke

trenger noen voksne for å få lest de – i appen kan du nemlig velge å få de lest opp for deg.

I Solsikkeappen har vi samlet noe av det materiellet som SOS-barnebyer de siste årene har utarbeidet for barnehager og småskoletrinnet, men her også splitter nytt materiell om Kosovo, som er formålet for årets Solsikkeaksjon. I Solsikkeuniverset vil det stadig dukke opp nye land du

kan lære mer om og nye barn du kna bli kjent med.

Filmene i appen byr på små hverdags-historier om barn som har fått et trygt hjem igjennom SOS-barnebyers programmer. Historiene viser at uansett hvor vi bor i verden så har alle barn noe felles som alle kan kjenne seg igjen i.

Velkommen til Solsikkeuniverset!

Hei!

Jeg heter Sushmita. Jeg har en bestemor og en tante, men da foreldrene mine døde kunne de ikke ta vare på meg og lillebroren min. Derfor bor jeg i SOS-barnebyer. Jeg har vært her siden jeg var ni år gammel. Nå kan jeg besøke bestemoren og tanten min når jeg vil.

Tanten min har to små barn, de er fetterne mine. Tante jobber både som bonde ute på jordet, og som hushjelp. Onkelen min bor i Malaysia, han jobber på en juicefabrikk. Derfor må bestemor passe de små barna.

Jeg har mange planer for fremtiden, men jeg må ta meg av bestemor og tanten min også. De er fattige.

Bestemoren min tror jeg kommer til å bli lege, så jeg kan ta vare på dem. Men jeg drømmer om å bli advokat, fordi jeg vil utvikle landet mitt.

Se video med Sushita og andre barn som setter pris på besteforeldrene sine på [SOS-BARNEBYER.NO/BESTEMOR](https://sos-barnebyer.no/bestemor)

F A N G S O S L E K
A ♥ B R Ø D R E ♥ J
R F I N S K O L E Æ
B A R N T X ♥ M O R
A D ♥ V E N N E R L
R D B A R N D O M I
N E O M S O R G Y G
E R G L E D E ♥ E H
B E S T E M O R E ♥ E
Y ♥ T R Y G G H E T

ORDLEK

I denne ordleken skjuler det seg minst tjue ord som har med SOS-barnebyer, familie og omsorg å gjøre. Hvor mange klarer du å finne? Send ordene du finner til konkurranse@sos-barnebyer.no og vær med i trekningen om fine premier!

FAKTA OM NEPAL

- Land i Asia med nesten 30 millioner innbyggere.
- Hovedstaden heter Katmandu.
- Språket heter nepalsk.
- Nepal ble rammet av et jordskjelv i april i fjor og har hatt store behov for hjelp utenfra.

2015

– Året da krisen kom til Europa

2015 ble året da konsekvensene av krig og uro i land rundt Middelhavet førte til hundretusener på flukt gjennom Europa – og til slutt fikk vi møte utfordringene innenfor vårt eget land. Blant flyktningene finner vi tusenvis av «enslige mindreårige asylsøkere» - ungdom under 18 år, mange av dem under 15.

SOS-barnebyer driver omfattende programmer både internt i Syria og i nabolandene, og har også etablert programmer i flere europeiske land for å hjelpe barn på flukt og deres familier. SOS-organisasjonene i Europa har mobilisert for å skaffe trygge hjem til ungdommene som kommer til kontinentet. At flere tusen barn og unge også kom til landet i 2015, har ført til at SOS-barnebyer Norge har engasjert seg i en omfattende programutviklingsprosess for «Våre nye barn».

I tillegg har flere katastrofer preget nyhets- og bistandsbildet i 2015. Jordskjelvet i Nepal førte til meget sterk støtte fra SOS-givere i mange land. Støtten vil bli benyttet til et flerårig gjenreisningsarbeid.

I 2015 rekrutterte vi 20 000 nye fadderskap, noe som gir den nest høyeste årlige veksten i SOS-barnebyer Norges historie. Fadderinntektene økte med 10%, og ved

utgangen av 2015 hadde SOS-barnebyer 132 000 aktive fadderskap i Norge. Ytterligere 140 000 givere bidro til virksomheten ved å støtte opp om en eller flere av våre kampanjer.

I tillegg til fadderbidragene, som går til SOS-barnebyers programmer over hele verden, har SOS-barnebyer Norge et spesielt finansieringsansvar for programmer i 16 hovedsamarbeidsland: Mosambik, Zimbabwe, Zambia, Malawi, Swaziland, Tanzania, Angola, Uganda, Nigeria, Filipinene, Vietnam, Peru, Ecuador, Colombia, Russland og Kosovo.

Vi vil uttrykke en stor takk til de faddere, frivillige, organisasjoner, næringsliv, skoler, barnehager og andre som har støttet oss. Resultatene vi har oppnådd i 2015 ville ikke vært mulig uten dere.

Les hele årsrapporten på sos-barnebyer.no.

AV SOS-BARNEBYERS SAMLEDE INNTEKTER GÅR:

